

jeho životní energie, zkušeností, vzdělanosti, přátelství a optimismu trvá ve své duchovní podstatě, kterou jsme se naučili bezděčně přijímat, aniž jsme si ji plně uvědomovali.

Akademický malíř docent Miloš Slezák (1921 – 1989) byl mnohostranným umělcem i taktním, avšak náročným pedagogem. Studentům byl příkladem tvůrčí invencí, širokou vzdělaností a precizností.

Po roce 1968 se tedhejší proděkan a vedoucí katedry výtvarné výchovy doc. Slezák znelíbil politickému vedení fakulty, protože měl vlastní názor na „vstup vojsk“. Nesouhlasil a protestoval proti zatčení syna – studenta. Neslušelo se říkat vlastní odlišné názory. Slezákovi byly odebrány akademické funkce a zakázána pedagogická činnost. Mnoho dalších ročníků budoucích učitelů výtvarné výchovy tak přišlo o možnost setkání s osobností v nejhlubším smyslu toho slova.

Umělecký odkaz Miloše Slezáka je široký žánrově i výrazově. Začínal jako malíř a grafik, byl znám jako skvělý medailér i autor děl z oblasti typografie a grafického designu. Slezákův typ plastického písma, jež autor uplatnil v řadě monumentálních zakázek pro veřejná prostranství, vyrůstá z hmoty, kterou respektuje a současně umocňuje výtvarným akcentem. Jeho osobitě výrazné, energické kreslířské tahy jsou typickým rukopisem čitelným jak z plošných, tak prostorových prací. Hra světla a stínů a úsporný kontrast černé a bílé postačily k vyjádření komplikovaných kompozičních vztahů i k výraznému postižení portrétovaných osob. Slezákovy medaile, přecházející až do formy malých prostorových objektů, byly nejenom s úspěchem vystavovány v zahraničí na prestižních světových výstavách, ale staly se také součástí mnoha galerijních i soukromých sbírek.

Veškeré dílo Miloše Slezáka je prochnuto osobními zážitky a postoji. Dětsví se prolíná se současností, příroda s městem, obdiv k člověku a jeho schopnostem s výrazem hlubokého porozumění mezilidským vztahům. Avšak dominujícím prvkem Slezákovy tvorby je láska k životu v celé jeho bohatosti osudových proměn.

Vzpomínáme rádi na pana docenta Slezáka. S úctou ve vztahu k jeho odborným a lidským kvalitám a s úsměvem při vzpomínce na jeho vypravěčský talent prolutý vtípem a mistrovskými fabulacemi. Chybí nám, kteří jsme ho znali, při mnoha příležitostech vážných i nevážných. Byl to dobrý člověk.

H. Dvořáková

K nedožitým sedmdesátinám docenta Boleslava Bárty

Lev je „miláček slunce“. Tvor vitální, s odpovídající životní silou a vůlí. Má talent k rozhodování a k vedení. Bývá také patřičně dominantní. Lev je rád ve středu pozornosti. Za druhé přebírá zodpovědnost a někdy i rozhoduje, aniž by se příliš ptal, co na to říkají ti, o něž se jedná. Nad maličkostmi dokáže Lev mávnout rukou. V tom, co považuje za podstatné, je nesmlouvavý. Chce vyniknout, ale především mu jde o věc. Vřelost, přátelskost, velkorysost, snaha ovládat druhé, ješitnost, prudkost, obětavost někdy až málem sebezníčající. Lev byl namátkou i Napoleon Bonaparte a mnozí ze Lvů mají špetku napoleonského komplexu, byť vyrostli více než slavný vojevůdce... Není vůbec podstatné z které publikace o typických vlastnostech lidí narozených v tom kterém znamení zvěrokruhu citujeme. Ti, kdo znali významného moravského psychologa docenta PhDr. Boleslava Bárty, CSc., narozeného 14. 8. 1929, vědí své. Pan docent byl Lev jak v knize psáno. Od roku 1953 působil na Filozofické fakultě. Jeho doménou byla obecná, fyziologická a klinická psychologie. Ze země snad ne, ale z Ministerstva školství a podobných orgánů vydupal mnoho dobrého pro výchovné poradenství. A Bárta dupat uměl. V sedmdesátých letech byl odborně likvidován, na počátku let devadesátých dovedl Moravu do Parlamentu. S odstupem času lze stále více obdivovat jeho vizi komplexní poradenské péče o člověka. Zemřel při politických jednáních 31. 5. 1991 v Budmericích u Bratislavy. Vzpomeňme na něj v dobrém.

T. Novák

Akademické vyznamenání profesoru Večerкови

Vysokou akademickou hodností byl počten profesor Filozofické fakulty MU PhDr. Radoslav Večerka, DrSc., jemuž německá Univerzita Alberta Ludwiga ve Freiburgu in Breisgau udělila v tomto roce čestný doktorát. Prof. Večerкови, který je fakultní, univerzitní i širší veřejnosti znám jako náš přední odborník v oboru slovanské filologie, se před lety dostalo šťastné možnosti dosahovat vě-